

HISTÒRIA D'UNS INDÍGENES ILLENCES A L'ÀFRICA

Quan tancàrem la porta de casa pocs de nosaltres imaginaven les sorpreses que el continent veí ens amagava.

En arribar a Gàmbia tot un univers de colors, sons i aromes ens va fer esclatar els sentits. Una mescla de llengües, animalons,..., vestits de colors, ulls i dents, músculs forts i negres, ombres llunyanes i ... en definitiva vides humanes ens obrien el braços per acollir-nos al sí d'Àfrica, i així, regalar-nos un viatge que per sempre ens quedarà repenjat a l'ànima.

Tots plegat mal d'empassar d'una glopada..: haguérem d'aprendre a passes de gegant que volia dir exactament allò de "la prisa mata" i "en Gàmbia no pasa nada" .

Aquestes passes per l'Àfrica ens han obert les mires, donant-nos arguments per treure conclusions, de primera mà, de qüestions de les que fins aleshores sols en coneixíem allò que governs i mitjans decidien destriar-nos.

Nota d'interès:

Aprenquérem també a patir set de bon de veres.

A partir d'aquest viatge quan qualcú ens digui quina calor! de ben segur pensàrem: calor??... tu no coneixes què vol dir que fa Kalor!!!.

La nostra visita començà per Banjul, capital de Gàmbia, coneguda per ser destí del turisme sexual, allà ens allotjàrem en dos hotels (fou la primera sorpresa), teníem tres horetes per dormir, abans però un "senyor d'un banc" vingué a canviar-nos la moneda...: quins ulls badàvem tots els aprenents de banquers en veure els feixos que portava dins una bossa negra

I arriba el primer matí, amb la son aferrada a les orelles sortirem dels hotels amb l'esperit de ... de..., bé... ummh... més d'un es gratà el cap quan va veure uns llampants vehicles, que rondaven els 30 anys, que ens esperaven a la porta per emprendre l' AVENTURA !!!

Gàmbia, envoltada per Senegal, és com un calçons humits, que regalimen des de les cuixes fins a les canyes.

A partir d'aquí els ulls ben oberts.

Sorprenia veure dones i més dones amb els seus paquets damunt al cap (encara ara no entenc com s'ho fan, hi neixen amb aquest equilibri?), algunes d'elles amb infants literalment fermats a l'esquena amb un mocador, ...

els homes també hi eren però en feien poca... bé n'hi havia algun amb un martell i un tub de cola que s'oferia per arreglar fins i tot la sabata més nova, d'altres que fort i no et moguis ens rentaven les sabates (sí aquelles que sols feia dos dies t'havies comprat per anar de viatge!!!), caiucos que arribaven de pescar...o no, nins i homes que et volien vendre el que fos per aconseguir un parell de dalasis amb que alimentar millor les seves famílies.

Coneguèrem el riu Gàmbia, el creuàrem amb un ferry, bàsicament vaixell rovellat sense cap tipus de mesura de seguretat... (hmmm, tant i tant importants com semblen en el nostre Alícia en el País de les Meravelles), cap de nosaltres se n'adona d'estar sota cap perill...

Acomplirem una missió, i després de perdre'ns (per primera vegada, situació a la que també hi posarem call), visitarem una ONG i els lliurarem uns complexos vitamínics que ens havien fet arribar a Barna uns cooperants d'allà.

Poguérem veure què i com es treballava a les "instal·lacions"..., també vérem on vivia el senyor que la dirigeix, cadascú en tragué la seva idea.

Durant tot el viatge ens vestirem dels cants dels infants "welcome, welcome" cada vegada que arribàvem a un poblat i baixàvem per mesclar-nos i conèixer la gent i la seva cultura.

Menció especial la sorpresa del primer dia en que a un poblat ens donaren dinar (a devers les 7 de la nit), primer alguns n'eren porucs a la mossegada però al final tots gaudírem de valent de la taulada.

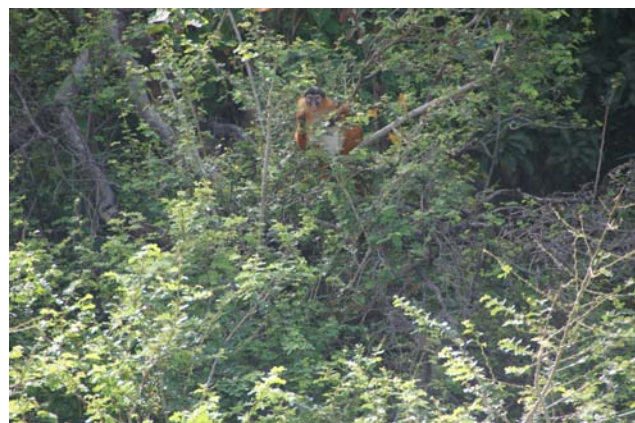
Ens oferiren els seus balls i cants i nosaltres els férem xisclar i botar amb el "ti tiruri ruri quac quac quac"

Notes d'interès:

Per arribar al campament de Janjangbureh haguérem de subornar al senyor que conduïa el transbordador... i és que era diumenge... clar!!!

A Janjangbureh vérem les primeres moneies... i hipopòtams !!!

A Tendaba, tot passejant en caiucos per entre els manglars observàrem, com bé va documentar en Miquel Àngel, cigonyes, garses, martins pescadors alguns, varans i babuïns. Una explosió de sons i de colors!!!

A la fi tothom s'assabentà perquè abans de partir de les illes insistíem als viatgers que havien de dur roba i motxilles velles:

En acabar els nostres periples diaris per les carreteres rogenques de Gàmbia, semblava que tots ens havíem convertits en apetitosos pastissos de xocolata.

Karretera: superfície que volia ser llisa perquè hi circulïn els cotxes però que comptava amb cràters que ens feien aferrar-nos a la segura ferralla que ens transportava amb ungles i dents.

Notes d'interès:

Al campament Bitang Bolong aprenguérem a dormir enterra i a dutxar-nos a poalades.

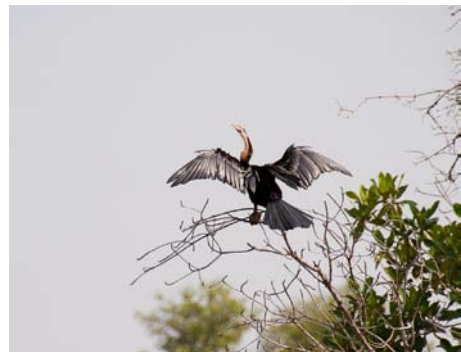
Aquest dia sopàrem en companya dels moscards i d'un senyor negre que ens cantava " buenvenidos, buenvenidos, Bitang Bolong... " .

Tinguérem el gust de conèixer i " dormir" amb quasi tots els insectes de l'Àfrica, ja ningú se'n recordava dels moscards.

Coneguérem les rates pinyades gegants !!!

Aprenguérem que de bon matí no es pot dir "bon dia" perquè en te serveixen una cervesa (uan bía).

Per sort en sortírem tots vius ...

A l'aigua del riu ningú no s'atreví a tirar-s'hi però ai,ai!!, quan un illenc veu la mar no si pot estar !!!, gaudírem de les calentes aigües de l'Atlàntic al campament de Boboi, a Karton prop de la frontera senegalesa.

Notes d'interès:

Les onades Impressionants !!!, no quedava cap banyador ni biquini al seu lloc d'origen... Tot i que estàvem ben advertits, per error férem una foto quan estàvem aturats a un control de policia: el pobre Guillem acabà ben esverat, el retingueren quasi una horeta, ..., no rèiem els altres, no..., per sort tot acabà bé... !!!!

Coneguérem el Senegal del sud, Kafountine, molt diferent del nord, la seva gent i els seus mercats. Aquí hi trobem quasi els primers blancs en els 5 dies que dúiem botant d'un lloc a l'altre. L'allotjament ens permeté ser manco "Tarzan i Jein" i ens fa submergir en una espècie d'èxtasi sobre dimensionada.

Nota d'interès:

Una dona que passejava amb la seva filla a l'esquena decidí mostrar-li per primera vegada un blanc de prop... la nina encara plora !!!! (i això que d'Ignasi li oferí el seu millor somriure)..., una cosa curiosa: la mare encara riu !!!

A Tanji tinguérem el plaer de veure com arriben les barques de peix i el mercadeig que allà si fa: uns treuen el peix de les barques, d'altres el fan net, uns el vénen crus, d'altres els assequen o els fumen,... una explosió d'olors no apte per narius delicades.

A Serrekunda, mercat més gros Gàmbia, ens férem els reis de l'estira i afluixa i tots aconseguirem el regal per ... que cercàvem.

Notes d'interès:

A Banjul existeix un dia al mes anomenat "de la neteja" (primer alguns pensàrem que anava per nosaltres) on durant tot el matí no pot circular cap cotxe: la gent ho aconsegueix !!!

El darrer dia en Xim, en va convidar a dinar, a ell li feia il·lusió que fos a casa seva, però com sempre se li va complicar..., a la fi dinàrem a un "Xiringuito" vora l'Atlàntic.

A PARTIR D'ARA, TOTS I CADA UN DELS QUARANTA NOU INDÍGINES ILLENCES QUE VISITAREN GÀMBIA LA TARDOR DE L'ANY 2010, TINDRAN LA SEVES PRÒPIES "MEMÒRIES D'ÀFRICA" BEN GUARDADES A LA SEVA RETINA.

A l'Àfrica, els nins, a la vorera dels camins i karreteres, criden sense aturar "Tubab" (HOME BLANC) quan veuen passar un cotxe ple de turistes tot esperant que s'aturin i els donin un caramel... us imagineu a vosaltres a la vorera d'una carretera cridant "home negre"...??

perquè els Déus donen tant a uns i tant poc als altres?.

Un parell d'instantànies

Imaginad una situació:

Una cabaña, un baño sin luz en pésimas condiciones, una persona sentada en el vater, el frontal en una mano iluminando a una araña, una linterna en la otra mano iluminando a una cucaracha - que insecto atacará primero??

Una reflexión: visto lo visto, si el mayor problema de nuestra maravillosa sociedad es el estrés, "viva el estrés".

Pues yo os propongo una nueva imagen:

6 de la mañana, los pies enredados en la mosquitera, tres cucarachas tamaño XXXXL a los pies de la cama...con mucho valor pero mucho, mucho valor se saca un brazo de la tierna y cálida protección de la mosquitera...se agarra con fuerza el "flit" matabichos y con la otra mano se enciende la linterna...se ilumina la zona donde se espera q sigan las aubarques...se desenredan los pies de la mosquitera y se ponen los pies en los zapatos (que oh, milagro siguen ahí...no se los han llevado los bichos)y se va abriendo camino cual tarzan en la selva gracias al apoyo y el rayo mortífero del flit hasta la salida de la cabaña...las abluciones matinales...para más tarde.....

Pero sabéis...me he divertido mucho...

ha estat una experiència inoblidable ("The Gambia experience", que diuen allà). L'accidentat trajecte fins a Bitang Bolong, després dels sotracs i la pols, em quedarà per sempre a la memòria (propòs fer una col·lecta perquè puguin renovar el parc mòbil -crec que el nostre Jeep mereix retirar-se amb tots els honors!).

"tranquilidad gambiana"...aunque particularmente ese espíritu tranquilo, esos jeeps de los años 50, esos caminos sin asfaltar, esa tierra roja tan agradable que nos ha acompañado durante todo el viaje, ese buen olor reinante en el país y ese sinfín de bichos de toda clase...han sido sin ningún lugar a dudas el valor añadido de este viaje!!!

Gambia no problem, Gambia no pasa nada!!!...

me qued amb l'experiència que hem viscut

Bueeeeenvenidos al mundo real, o el mundo real es el que hemos dejado???
Un viaje que durará en mis retinas por mucho tiempo.

m'he trobat una feinada i unes coes de por. Per aquí no ha arribat el " NO PASSA NADA" ni el "NO PROBLEM" si ho dic segur que me ventaran jijijijiji

son las 11.42h y me he pasado toda la mañana repitiendo: " su préstamo????...tranquilo, no pasa nada"!!!! os aseguro que funciona!!!!!!!!!!!!!!

La solidaritat i el sentit de l'humor, ens han permès divertir-nos i fins i tot gaudir dels petits inconvenients del viatge, com una anècdota més.

Estic preparant una llista de paraules que convé conèixer del Diccionari Gambià, per penjar a Internet:

Dutxa = poal+ tassó – Per evitar relliscades.

Mosquitera = xarxa amb forats de 3 cm-perquè no t'ofeguis-

Tot terreny = desmuntable a peces, amb arrencada a empenta dels passatgers i col.laboradors, amb calefacció incorporada – Per gaudir d'una autèntica Aventura.

Dinar a les 13:30 = berenar-sopar a les 18:00, - Per mantenir la figura.

La meva col.laboracio pel "diccionari gambià":

"Sistema alternatiu de propulsió de vehicles": un caramull de gent espitjant.

"Sistema d'anclatge de fars, retrovisors, portes, etc": cordo de sabates.

"Un parell de moscardins": nuvol de tota mena de bitxos que fa que no sapis ni que has de fer ni on t'has de ficar.

"Falta mitja hora per arribar": Arribarem quan arribem potser d'aquí a una, dues, tres, quatre...hores.

....

Crec que aquest viatge el recordarem tots molt de temps. No ens oblidarem dels guies, d'en Xim, de n'Agustin, de tots els xofers, de totes les anècdotes que ens van passar, dels passetjos en cayuco pel riu i pels manglars, les passetjades per mercadets, les caretes de satisfacció quan vam deixar les motxiles a l'escola de Tendaba (ei que en vaig veure a més d'un/una que li caia la llagrimeta ehh?), les medicines a l'hospital o el "WELCOME"- "wellcome" que personalitzava l'alegria de la gent quan ens veia arribar. Fins i tot altres situacions potser no tan agradables pero que ara ja amb el pas del temps es converteixen també amb anècdotes. Va esser una setmana tremendament intensa. Pero el protagonista principal d'aquest viatge ha sigut el grup, tots vosaltres, la vostra actitud va esser admirable durant tot el viatge i de ben segur serà difícil superar els dies que hem passat tots plegats.

....realment un viatge d'aventura , que és el que tots cercavem o no?

Les experiències han estat interessant i la companyia de tot el grup va fer que fos un viatge inoblidable...els "bichos" també van ajudar .

i no deixeu de visitar:

- la crònica d'en Garrot: <http://www.palimpalem.com/8/aventuragambia2010/>
- el youtube d'en Velasco: <http://www.youtube.com/watch?v=DV2AyrAa42s&feature=share>
- el picasa d'esports d'aventura de la web de l'Associació: www.aesanostra.es

LA FESTA SOU VOSALTRES.... SENSE VOLTROS RES NO SERIA POSSIBLE

ASSOCIACIÓ D'EMPLEATS
"SA NOSTRA"

Associació d'Empleats
"SA NOSTRA"
Vocàlia d'Esports - Esports d'Aventura

